

Presse- og Informationsafdelingen

PRESSEMEDDELELSE nr. 09/03

25. februar 2003

Domstolens dom i sag C-326/00

Idrima Kinonikon Asfaliseon (IKA) mod Vasileios Ioannidis

**DOMSTOLEN TRÆFFER ENDNU ENGANG AFGØRELSE I EN SAG OM
LÆGEBEHANDLING I UDLANDET**

En medlemsstat kan ikke betinge refusion af udgifter til lægebehandling, som en pensionist har pådraget sig under et besøg i en anden medlemsstat, af, at den pågældende opnår en tilladelse, eller af, at den pågældendes lidelse skal være opstået pludseligt

Vasileios Ioannidis bor i Grækenland og oppebærer alderspension dér. Under et ophold i Tyskland blev han akut indlagt på grund af brystmerter. Den pågældende var i besiddelse af en gyldig blanket E 111¹, der var udstedt af den sociale sikringsinstitution i Grækenland (IKA). Han havde anmodet den tyske sygekasse om at betale de omkostninger til hospitalsbehandlingen, der påhviler den, og efterfølgende få dem refunderet af IKA, således som det er fastsat i forordning nr. 1408/71. Den tyske sygekasse anmodede imidlertid IKA om at udstede blanket E 112, dvs. den blanket, der kræves, når en forsikret ønsker at opnå tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat med henblik på at få behandling dér.

IKA afviste derefter at afholde de omtvistede udgifter med den begrundelse, at Vasileios Ioannidis led af en kronisk sygdom, og at forværringen af hans helbredstilstand ikke var indtrådt pludseligt. **Efter græsk lovgivning** kræves det for efterfølgende at tillade

¹ Blanket E 111 anvendes som attest for ret til naturalydelse, der opstår behov for under et ophold i en anden medlemsstat.

refusion af udgifter, som en pensionist har haft til behandling i udlandet, at **sygdommen pludselig opstod** i forbindelse med opholdet, og der var et akut behov for behandling.

Efter at Vasileios Ioannidis havde fået medhold i en klage over IKA's afslag, anlagde IKA sag ved de græske domstole. Den græske ret forelagde herefter Domstolen et præjudicielt spørgsmål om, hvorvidt den græske lovgivning var i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Domstolen har først understreget, at det tilkommer den nationale ret at vurdere, om den behandling, den pågældende har fået, har været **tilsigtet**, og om hans ophold i den anden medlemsstat har været **planlagt med henblik på at lade sig behandle dér**, i hvilket tilfælde forordning nr. 1408/71 foreskriver, at den direkte afholdelse af udgifter til naturalydelser gennem institutionen i den medlemsstat, hvor behandlingen har fundet sted (28), forudsætter, at der er indhentet en forudgående tilladelse (blanket E 112). I det foreliggende tilfælde lader det til, at den nationale ret har fundet, at dette ikke var tilfældet.

Domstolen har dernæst udtalt, at for så vidt angår afholdelse af udgifter til **lægehjælp, der er opstået behov for under et ophold** i en anden medlemsstat end den, hvori den socialt sikrede har bopæl, **sondres der i forordning nr. 1408/71 mellem pensionister og arbejdstagere**. Ifølge Domstolen har det bl.a. været fællesskabslovgivers hensigt at fremme pensionisternes mobilitet i praksis, idet der tages hensyn til deres sårbarhed og deres større afhængighed på det helbredsmæssige område.

Det er af denne årsag, at fællesskabslovgivningen ikke betinger afholdelsen af udgifter til en behandling, som en pensionist har fået i forbindelse med et ophold i en anden medlemsstat, af, at - i modsætning til det, der gælder for arbejdstagere - den pågældendes tilstand kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp under dette ophold.

Efter Domstolens opfattelse kan de naturalydelser, pensionisterne har ret til i medfør af forordning nr. 1408/71, ikke **begrænses til tilfælde, hvor behandlingen er nødvendig som følge af en pludseligt opstået lidelse**. Navnlig kan den blotte omstændighed, at pensionisten lider af en kronisk sygdom, der allerede er kendt før hans ophold, ikke hindre ham i opnå de ydelser, som udviklingen i hans helbredstilstand under opholdet gør påkrævet.

Domstolen bemærker desuden, at det princip, der finder anvendelse for så vidt angår den således tilsikrede afholdelse af udgifter til pensionisters lægebehandling i en anden medlemsstat, er princippet om, at opholdsstedets institution får udgifterne refunderet fra bopælsstedets institution .

I denne forbindelse fastslår Domstolen imidlertid, at **såfremt opholdsstedets institution på urigtigt grundlag har afvist at udrede ydelserne, og såfremt bopælsstedets institution ikke har opfyldt sin forpligtelse til at bidrage til gennemførelsen heraf, har den sikrede ret til at få refunderet udgifterne til den behandling, han har gennemgået, direkte fra bopælsstedets institution** Denne refusion kan hverken

underlægges en godkendelsesordning eller et krav om, at sygdommen pludseligt er opstået.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Sprogversioner: ALLE

Dommens fulde tekst kan ses på Domstolens websted: www.curia.eu.int fra ca. kl. 15.00 i dag.

*For yderligere oplysninger kontakt venligst Steen Hjelmblink,
tlf. (+352) 4303-3651 - fax (+352) 4303-2033.*

*Billeder fra retssagen kan findes på "Europe by Satellite" -
Commission Européenne, Presse et communication,
L - 2920 Luxembourg, tlf. (+352) 4301-35177, fax (+352) 4301-35249,
eller B-1049 Bruxelles, tlf. (+322) 2964106, fax (+322) 2301280.*